

Sygn. akt I NSP 13/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. I S [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 lutego 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 12 stycznia 2022 r. (data prezentaty Biura Podawczego Sądu Apelacyjnego w [...]) J. J. (dalej jako Skarżący) wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie pod sygn. akt I S [...] prowadzonej przed Sądem Apelacyjnym w [...], zasądzenie na jego rzecz kwoty 20.000 zł oraz o zwolnienie go z kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Przedmiotem sprawy pod sygn. akt I S [...] na którą złożona została skarga była skarga na przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym w Ł. w sprawie pod sygn. akt I C [...] oraz przed Sądem Okręgowym w S. w sprawie pod sygn. akt V Cz [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r., o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: u.s.przewl.) została wprowadzona w celu konieczności zapewnienia przestrzegania prawa każdego obywatela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, które zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu (art. 1 ust. 1 u.s.przewl.). Realizacją tego celu jest przysługujące obywatelowi prawo do wniesienia skargi o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych (art. 2 ust. 1 u.s.przewl.).

Przepis art. 3 u.s.przewl. zawiera jednak zamknięty katalog postępowań, w których środek ten przysługuje i nie obejmuje on postępowań w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Tym samym, w postępowaniu ze skargi, o której mowa w art. 2 ust. 1 u.s.przewl., skarga ta nie przysługuje. Wyrazem tego jest jednolita linia orzecznicza Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 czerwca 2005 r., KSP 5/05; z 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16; z 2 października 2017 r., WSP 1/17; z 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17; z 2 października 2017 r., WSP 1/17; z 21 maja 2019 r., I NSP 30/19; z 11 grudnia 2019 r., I NSP 170/19; z 30 czerwca 2020 r., I NSP 82/20; z 12 października 2021 r., I NSP 119/21).

Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie pod sygn. akt I S [...] prowadzonej przed Sądem Apelacyjnym w [...], której przedmiotem była skarga Skarżącego na przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym w Ł. oraz przed Sądem Okręgowym w S. – zatem skarga na przewlekłość postępowania w sprawie pod sygn. akt I S [...] już z tego tytułu podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Ponadto zgodnie z art. 8 ust. 2 u.s.przewl. w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje

odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Odesłanie takie oznacza, że Sąd Najwyższy w niniejszym postępowaniu stosuje przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. 2021, poz. 1805 z późn. zm. – dalej: k.p.c.), Natomiast w związku z art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ten znajduje zastosowanie również w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli do jej rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (uchwała Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005, nr 5, poz. 71; a także postanowienia Sądu Najwyższego: z 2 lutego 2021 r., I NSP 174/20; z 6 lutego 2021 r., I NSP 169/20; z 1 września 2021 r., I NSP 135/21). Z treści skargi nie wynikało, aby Skarżący należał do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 2 k.p.c.).

Na konieczność odrzucenia skargi podyktowaną brakiem zdolności postulacyjnej nie mają wpływu zgłoszone w niej wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych lub o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 1 września 2021 r., I NSP 135/21). Celem przymusu adwokacko-radcowskiego jest zapewnienie, aby środki zaskarżenia kierowane do Sądu Najwyższego odpowiadały ustawowym wymaganiom i prezentowały poziom merytoryczny, jakiego można oczekiwać od osoby uprawnionej do świadczenia profesjonalnej pomocy prawnej. Skarżący, chcąc wnieść do Sądu Najwyższego skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania powinien najpierw zwrócić się o to do profesjonalnego pełnomocnika z wyboru, który wykona za niego tę czynność, a jeżeli nie posiada środków na pokrycie kosztów profesjonalnej obsługi prawnej, winien złożyć do sądu, przed którym toczy się postępowanie, wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, który – w przypadku jego ustanowienia – sporządzi i wnieśnie skargę w imieniu Skarżącego (zob. postanowienie Sądu

Najwyższego z 1 września 2021 r., I NSP 135/21; także: z 11 stycznia 2022 r., I NSP 224/21).

Z powyższych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., w związku z art. 8 ust. 2 u.s.przewl., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.